

Čís. 12679.

Obecní zaměstnanci.

Za účinnosti zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920 nemohl býti obecní zřízenec (vedoucí elektromontér pro dohled a udržování veřejné sítě elektrického vedení) a n i p r o z a t í m n ě ustanoven na toto místo bez řádně provedeného veřejného konkursu podle velícího předpisu § 6 cit. zákona. Zákonem stanovené provedení veřejného konkursu nelze nahraditi vyhláškou na obecní desce.

(Rozh. ze dne 8. června 1933, Rv I 1392/31.)

Žalobce, zřízenec městské elektrárny v H., domáhal se na městské obci v H., by bylo uznáno právem, že žalobce, jako obecní zřízenec při elektrárenském podniku města H. nabyt uplynutím jednoročního prozatímního trvání služby, trvalého, definitivního postavení obecního zřízence města H., jako vedoucí elektromontér v obecním elektrárenském podniku města H., a to uplynutím jednoho roku od 25. ledna 1920, tudíž 26. ledna 1921, žalovaná strana že jest povinna to uznati a doručiti žalobci listinu o definitivním ustanovení obecním zřízencem, trvale ustanoveným, obsahující ustanovení o tom, pro který obor služby byl jmenován zřízencem, jaké mu náleží služební příjmy a jaký má nárok na jich zvýšení, jaký má nárok na výslužné a jaké zaopatřovací požitky jsou zabezpečeny po jeho úmrtí jeho manželce a dítkám, dále jest povinna žalovaná strana doručiti žalobci služební řád obecním zastupitelstvím usnesený, kterým vytčeny jsou všeobecné povinnosti z poměru služebního, jakož i práce služební, jež náleží zřízenci vykonávati. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

I kdyby se vycházelo ze žalobcových předpokladů, že původně, v prosinci 1919, byl přijat jen jako výpomocná pracovní síla z nouze, poněvadž provoz elektrárenského podniku nemohl býti po odchodu elektromontéra M-a zastaven, a že teprve vyhláškou ze dne 3. ledna 1920 bylo veřejně oznámeno, že elektrický podnik města H. přijme montéra pro dohled a udržování veřejné sítě a provádění instalací, že byla učiněna výzva, že přihlášky se sdělením nároků mají býti podány do 8. ledna 1920, že žalobce podal teprve na základě této vyhlášky na vypsané místo elektromontéra nabídku ze dne 5. ledna 1920 a že tato jeho nabídka byla ve schůzi obecního zastupitelstva žalované obce dne 25. ledna 1920 přijata, nemohl by žalobce ani na základě těchto skutečností, kdyby byly zjištěny, nabýti právního nároku žalobou vymáhaného. Žalobce odvozuje totiž své ustanovení z tvrzeného jím usnesení obecního zastupitelstva žalované obce ze dne 25. ledna 1920. V této době však platily již předpisy zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 z roku 1920 sb. z. a n., nabyvšího účinnosti dnem 12. ledna 1920

(čl. III tohoto zákona), podle jehož ustanovení [§ 6 odst. (1)] mohl býti žalobce prozatímně zvolen obecním zastupitelstvem jen po provedeném veřejném konkursu. Tento veřejný konkurs byl podle zjištění prvního soudu nahrazen vyhláškou ze dne 3. ledna 1920, které se i žalobce v žalobě dovolal, a netvrdil ani neprokázal za řízení v první stolici, že veřejný konkurs na uvedené místo byl proveden ještě jiným způsobem než vyhláškou, o kterou jen svůj nárok opírá i v dovolání, v němž výslovně tvrdí, že byl přijat do služeb žalované obce na základě vyhlášky usnesením obecního zastupitelstva dne 25. ledna 1920. Než tento způsob zveřejnění soutěže neodpovídal předpisu odst. (1) § 6 zákona č. 16/1920 sb. z. a n., neboť šlo o místo vedoucího elektromontéra, jenž podle vyhlášky měl býti zřízen pro dohled a udržování veřejné sítě elektrického podniku v pořádku a měl prováděti též instalace. Takové služby vyžadovaly nejen předběžného elektrotechnického vzdělání, nýbrž i technické praxe a odborné zkušenosti, jimiž také žalobce svou žádost ze dne 5. ledna 1920 odůvodňoval. Za účinnosti zákona č. 16/1920 sb. z. a n. však nemohl býti obecní zřízenec ani prozatímně ustanoven na takové místo obecním zastupitelstvem bez řádně provedeného veřejného konkursu podle velícího předpisu § 6 tohoto zákona, jenž právě vyžaduje, aby vypsání místo nezůstalo omezeno jen na místní uchazeče, nýbrž aby veřejným vypsáním místa byl získán větší a spolehlivější výběr mezi žadateli. Zákonem stanovené provedení veřejného konkursu nelze tedy nahraditi pouhou vyhláškou na obecní desce. Na základě pouhé vyhlášky nemohl býti žalobce dne 25. ledna 1920 platně ustanoven prozatímním obecním zaměstnancem ani kdyby se bylo obecní zastupitelstvo na jeho volbě usneslo, poněvadž by bylo při svém usnesení porušilo velící předpis odst. (1) § 6 zákona č. 16/1920 sb. z. a n., pro jehož nezachování nemohlo usnesení založiti právní účinky podmíněné v zákoně určitou formou, t. j. provedením veřejné soutěže na takové místo (srov. sb. n. s. 3807, 5197). Že obecní zastupitelstvo nemohlo své jmenovací právo podle § 6 odst. (1) zákona č. 16/1920 mu náležející přenést na elektrářenský odbor, bylo již odůvodněno v rozhodnutí sb. n. s. č. 5197, k němuž se pro stručnost odkazuje. I kdyby tedy byl elektrářenský odbor žalobce ve schůzi dne 25. ledna 1920 ustanovil prozatímním zřízencem elektrárny, nemělo by jeho ustanovení právní účinnosti.

Čís. 12680.

Závazek s m ě n ě č n ě h o rukojmího, ač jest obsahově týž jako závazek hlavního dlužníka, jest závazkem samostatným, vyvěrajícím z vlastního právního důvodu a přistupujícím kumulativně k principálnímu závazku.

Směnečný rukojmí nemůže uplatniti s úspěchem námitky z osoby toho, za koho se zaručil.

Sečkaní hlavnímu dlužníku nepůsobí ve prospěch jeho avalisty. Totéž platí i při přiročí, poskytnutém hlavnímu dlužníku.

(Rozh. ze dne 8. června 1933, Rv I 497/33.)